

Obsah

Básně

1858–1860

65	Neřeknu ti – však to cítíš	9
69	Skloněna nad svůj problém	10
113	Svůj podíl noci nést	11
180	Jako by kvítek ze severu	12
183	Já hovor varhan vyslechla	13
198	Strašlivá bouře drala vzduch.	14

1861–1865

1861

221	To není „léto“!	15
239	„Nebe“ je to, nač nestačím!	16

1862

305	Odlišnost mezi zoufalstvím	17
348	Já měla děs z první červenky	18
356	Den mojí korunovace	19
377	O víru přijít je	20
387	Nejsladší kacířství je to	21
401	Jemná, andělská bytost	22
404	Co květů v lese uvadá	23
420	To poznáš – jako poledne	24
441	To je můj dopis pro ten svět	25
459	Jeden zub na klidu	26
486	Byla jsem v domě nejslabší	27
490	Tomu, kdo nesmí pít	28

505	Nechci malovat obraz	29
511	Kdybys měl přijít na podzim	30
521	Opatři živé slzami	31
531	Sníme – je to dobré, že sníme	32
539	Oborem spasených	33
549	Že odvždy miluji	34
556	Mozek svým žlábkem jde	35
565	Táž úzkost v zástupu	36
580	Já dala jsem se mu	37
591	Svolit, že změni žlutý plán	38
595	Jak mocná rampa plála zář	39
611	Lépe tě vidím v temnotě	40
623	Pozdě už pro lidi	41
626	Jen Bůh vládne nad tajemstvím	42
629	Sleduji lunu kol domu	43
633	Když zmlknou zvony, začne mše	45
652	Žalář se stává přítelem.	46
654	Ten dlouhý sen, ten slavný sen	48
655	Bez toho – není nic	49
660	Je dobré nazpět zhlédnout žal	50
661	Moci tak létat bez hranic	51

1863

698	Život děláme si	52
701	Myslí mi prošla myšlenka	53
705	Nejistota rve víc než smrt.	54
706	Život, smrt a obři	55
708	Někdy s tím končím, narychlo.	56
731	„Chci“ – celý život žádalo	57
733	Vědomým uchem je náš duch.	58
747	Tak spadlo to v mém mínění	59
755	Vlhovec nepřestává zpívat	60
766	Má víra kopce převyší	61
768	Den naděje – vzpomínám	62
777	Samota, kterou nezměříš	63
779	Služba bez naděje	64
786	Přísnější služby spěchala	65
792	Po úzké stezce vlastních muk	66

1864

810	Půvab je vše, co má	67
821	Pryč z domova jsme někteří	68
824	Vítr hníst trávu započal (Bouře)	69
830	Na náš svět přišla zpět.	70
836	Pravda je stará jak Bůh	71
838	Nemožnost jako víno	72
842	Dobré, skryt je slyšet výt!	73
854	Zkus rozvojit vzduch	74
857	Nejistý nájem dodá lesku	75
875	Jdu z prkna na prkno	76
882	Nějaký stín mi přešel myslí	77
885	Své malé bratry po dešti	78
910	Zkušenost je cesta klikatá	79
919	Když zdržím srdce od zhroucení	80
926	Trpělivost má klidný vnějšek	81
928	Srdce má těsný břeh	82
932	Z mých známých nejlepší jsou ti	83
936	Prach a jeho forma	84
937	Cítím v svém mozku trhlinu	85
953	Vchod z ulice se otevřel	86
957	Jak prožíváš zas nemoc	87
959	Vždycky jsem měla pocit ztráty.	88
970	Barva, kasta, náboženství	89
980	Purpur je dvakrát moderní	90

1865

986	V trávě se štihlý kamarád	91
988	Jediný výměr pro krásu zní	92
1004	Na zemi není mlčení tak němé	93
1013	Je málo, zemřít pro tebe	94
1024	Tak mnoho chci	95
1028	To je má sláva	96
1030	Že takoví mřou, dává nám	97
1036	Uspokojení – je agent	98
1040	Ne tak ty nekonečné svazky. – Dole	99
1041	Něco, v co doufat	100
1042	Jaro přichází	101
1043	Aby zde nebyl ráj	102

1866–1870

1071	Spatření věci zaplatí	103
1083	Zjišťujem při odchodu	104
1104	Zpěv cvrčků zněl	105
1111	Ubožáka si, Kriste, vem	106
1121	Čas běží dál	107
1148	Když slunce vysvitne	108
1158	Kouzlo je geometrie	109
1170	Příroda nás učí klidu	110
1176	Nevíme, jak jsme velicí	111
1222	Moc snadnou hádankou	112

1871–1875

1153	Jaký žár sebevlády	113
1188	To o svůj život zápasil	114
1192	Pravá slza	115
1194	Nějak jsem tu noc přežila	116
1212	Slovo mře, když	117
1245	V předměstích tajemství by	118
1259	Vítr, co vstal	119
1277	Čeho ses bál, to nastalo	120
1291	Než poušť si jista je	121
1292	Včerejšek jsou dějiny	122
1315	Co je z nich víc – úplněk, či srpek?	123
1326	Tajněstky lidí couvají	124
1331	Údiv – to není přesně znalost	125
1339	Včela svým lesklým vozem	126

1876–1880

1314	Jestli milenec je žebrák	127
1380	Čím přítomnost je pro toho	128
1422	Léto začíná dvakrát	129
1439	Jak bezcitní jsou jemní	130
1476	Jeho hlas sešel radostí	131
1492	„A s jakým tělem přijdou pak?“	132

1881–1886

1523	Nevíme, že jdem pryč, když jdeme z domu	133
1639	Dopis je radost pozemská	134

Rok neznámý

1656	Čas – divný proud	135
1665	Vím o lidech, jež skrývá hrob	136
1677	Má sopka se jen zelená	137
1688	Pás vrchů zrudlé hlavy zved	138
1703	To blaho, v úmrtním pokoji	139
1706	Když přestals o něj dbát	140
1726	Když všechny žaly, jež mám mít	141
1740	Sladké je tajemství bažin	142
1764	Ten smutný hluk, ten sladký hluk	143
1766	Ti pozdní tvorové – kdo jsou	144

Básniřka paradoxů

<i>(Doslov překladatele)</i>	145
------------------------------------	-----

<i>Literatura</i>	161
-------------------------	-----

<i>Rejstřík prvních veršů</i>	163
-------------------------------------	-----